

KRÁSNÉ MALBY JIŘÍHO ŠIGUTA

Milan Weber

Protimluv, revue pro kulturu, 3/2012

Nazveme-li obraz krásným, může to někdy vyznít poněkud pejorativně. V případě nových obrazů Jiřího Šiguta to však určitě neplatí.

Ale po pořádku. Když jsem před půldruhým rokem navštívil Jiřího ateliér, netušil jsem, co mne čeká. Spatřil jsem jeho nová díla a, kupodivu, malované obrazy. Byl jsem překvapen. Jednak proto, poněvadž Jiří doposud, do svých padesáti let, používal v různých obměnách svůj osobitý fotografický koncept, při němž nechával na fotografický papír působit přírodní síly, které jej exponovaly (tekoucí voda v potoce, padající listy na hladinu, tráva v poryvech větru a podobně), a po určité době autor probíhající proces zastavil a citlivý fotopapír ustálil.

Hlavně jsem ale byl udiven tím, že vidím malované obrazy. Ponejprv jsem se domníval, že jde o novou variaci na téma geometrické abstrakce. Teprve při bližším ohledání a Jiřího vysvětlení vyšlo najevo, že se jedná o portréty klasiků českého výtvarného umění pracujících s jazykem geometrie (Zdeněk Sýkora, Jan Kubíček, Stanislav Kolíbal, Radoslav Kratina).

Nový koncept spočívá v použití digitální fotografie portrétovaného. Většinou — pokud je to možné — si umělce i sám vyfotí. Po převedení do počítače je pomocí vhodného programu vygenerováno dělení plochy obrazu a jeho redukovaná barevnost vycházející z barev snímku. Zadáno je i rozlišení a formát obrazu a také věk portrétovaného v době pořízení fotografie. Věk přitom sehrává důležitou roli. Obraz sestává z plnohodnotných čtverců, zbylá část plochy jsou různě široké obdélníky. U mladších autorů je čtverců více — tak například Jiří Matějů má čtverců šest, 85letý Stanislav Kolíbal pouze dva a jen užoučký obdélník dole a 90letý Zdeněk Sýkora jen jeden a druhý, už ne plnohodnotný čtverec, je zmenšen. Jiří Šigut přitom přesně míchá barevné odstíny ploch podle výstupu z počítače a každou barvu nanáší v šesti až sedmi vrstvách jako klasičtí konkrétisté.

Stalo se mi vůbec poprvé, že jsem po zhlédnutí mne dosud neznámého díla ihned nabídl autorovi možnost výstavy ve Výstavní síni Sokolská 26 v Ostravě. Tak se také stalo (23. srpna až 5. října 2012).

Vystavili jsme i dvojportréty vzniklé stejným postupem — Jiří společně s Janem Kubíčkem nebo s Jiřím Valochem. A záměr navíc — všichni portrétovaní už v minulosti v síni Sokolská 26 vystavovali.

Jsem přesvědčen o tom, že Jiří Šigut vytvořil svými novými malbami autentický a svébytný příspěvek do mezinárodního diskursu o podobě současného umění. Jeho

nové obrazy jsou skutečně krásné. Jiří Valoch, mimochodem jeden z portrétovaných, tvrdí, že tyto obrazy působí jako krásné právě proto, poněvadž je za nimi jasný a originální koncept. A má pravdu.